

կայ, բիրադի ժողովի մեանչ նախրին, բեարհաւի, տուի վեար յախ-
պրին:

Խրօխպէր կանչից.— Դաւիթ, էրի քիւ խաց ան, տար, ծիրա-
ցիր իմ, չըմ կերի պիրի, խասըցի մատ քի:

Դաւիթ էկաւ մատ խրօխպէր. էկաւ, էսաց.— Խրօխպէր, ինչ
էդա սիւ տաւարքիրն ին, ինչ էդա կարմիր տաւարքիրն ին՝ լաւ ին,
ինչ էդա բող տաւարքիրն ին, էդա պետ տաւարքիր շատ ծոռ-
թին կ'էնին, ընձը կ'չարչրին:

Խրօխպէր ծըծղաց, էսաց.— Էն ինչ շատ կ'փախին, զար, է-
սաց, որ ճարտարուին:

Դաւիթ սօլիր վիրուց, էթալ յըռջիւ խրօխպէր, էսաց.—
Խրօխպէր, իս քեզի ասը էնենց սօլ ըմ կարը, որ մէկ տարի դեադ-
րի իմ վուտ, էսիկ խլիսունն խագիր իմ չուր ճաշունն կտրտուաւ,
էլ կտուրքիր ոտս չ'գեադրը:

Ձէնով-Յոովան միտք վէ էսաց.— Քիւ տուն աւիրուը, իս պող-
վըտէ սօլ էտու կարիլ, սհաթ ըմ էտու ոտ՝ չ'կանգընաւ:

Դաւիթ էսաց.— Խրօխպէր, դէ իլի էրթանք, ճաշ իմ պիրի,
կի, կինա:

Ձէնով-Յեովան, նախրուրդ զճաշ կերան, Դաւթին չ'մնաց. որ
Դաւթին չ'մնաց, էսաց.— Խրօխպէր, տարտակ աման տո՛ւ տանիմ
տիրուջ, իս էլ էնդեղ կ'ուտիմ:

Էլաւ, զաման իտի վեար թիւին՝ պղինձ խիտ, առաւ, տարաւ
սասման ժամու տուն, թասլիմ տէրտուրուջ էրաւ (գեղական յեր-
տըւցած ին, որ էն տղէն տեսանք, շատ կ'տփինք¹⁾). տարաւ էն-
դեղ ըզաման, ըզպղինձ, ետու տէրտէրին էսաց.— Տէրտէր, ճաշ
տուէք՝ իս ուտիմ, էն տարած անջախ²⁾ իմ խրօխպէր, նախրուրդ
կերաւ:

Տէրտէր էկաւ, էսաց.— Էս տղէն ձէն չ'տէք, մի աման համ
տարաւ, համ դարձիւց, առից իպի. խաց էլ կ'տէք՝ ուտը, ըլնը, էրթայ:

¹⁾ Կըծեծենք: ²⁾ Հագիւ: